

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6T/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418010025
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Evin
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1418010025.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Jánom Evinom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.6.2018 v Bratislave takto

rozhodol:

obžalovaný I. T., nar. XX.X.XXXX/XXXX v Čadci, trvale bytom Bratislava, P. XXXX/X,

sa uznáva za vinného,

že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu syna L. T., nar. XX.X.XXXX, bytom Bratislava, M. XX, vyplývajúcej mu z us. § 62 zákona o rodine a delkarovanej mu i rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/482/2015 zo dňa 31.5.2016, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna L. sumou 100,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Mgr. Art. J. P., si túto vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca júl 2017 doposiaľ, čím mu za uvedené obdobie vznikol voči matke oprávneného dieťaťa Mgr. Art. J. P. dlh na výživnom vo výške 1.100,- €, pričom v rozhodnom období neprejavil žiadny záujem nájsť si trvalé zamestnanie, od 5.5.2017 doposiaľ je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR, dávky v hmotnej núdzi, ani iné dáky nemocenského poistenia nepoberal, prostriedky na živobytie si zaobstarával nezisteným spôsobom,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu súd určuje skúšobnú dobu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2, s poukazom na § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona súd obvinenému ukladá primerané povinnosti spočívajúce v povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal pod č. 2Pv 447/17/1104-3 dňa 19.1.2018 obžalobu na I. T.Á. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V trestnej veci proti obžalovanému I. T. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne Mgr. art. J. P., oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa cíti byť nevinným zo spáchania skutku v zmysle podanej obžaloby. Obžalovaný k veci uviedol, že skutok sa čiastočne zakladá na pravde, uznáva, že má voči synovi dlh, ale nesedí výška dlhu. Poukázal na to, že sudca (v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/17/2017 pre prečin zanedbania povinnej výživy), mu upravil výšku alimentov, s tým, že rozhodol, že má platiť minimálne výživné vo výške 27,40 eura. Alimenty teda dlží za 5 mesiacov, čo tvorí čiastku okolo 150,-eur a tieto bude schopný zaplatiť v decembri 2017, pričom peniaze bude mať od brata. Dlh na výživnom mu vznikol preto, lebo pre zlý zdravotný stav nie je schopný nájsť si prácu, a preto nemá žiadne peniaze. Okrem platenia výživného sa o syna ináč nestará a ani neprispieva na jeho výživu. Na živobytie si požičiava peniaze, pričom chce ísť do predčasného dôchodku. V evidencii nezamestnaných je od 5.5.2017 doposiaľ, pričom sa nevie nikde zamestnať. V súvislosti s úrazom z minulosti sa už nelieči, nakoľko nemá z čoho platiť tieto ošetrovania. Nič nevlastní okrem pozemkov, ktoré sú nepredajné. Od 24.11.2017 čiastočne plnil výživné, a to dňa 22.12.2017 100,- Eur a 28.12.2017 ďalších 110,- Eur, dňa 07.03.2018 zaplatil sumu 28,- Eur a dňa 15.05.2018 sumu 60,- Eur. Spolu teda uhradil na výživnom 298,- Eur. Od dátumu vypracovania zdravotného posudku zo dňa 20.06.2016 nebol vypracovaný žiaden nový zdravotný posudok. Uviedol, že ho nikto nezamestná, nakoľko má 30 % poškodenie zdravia a pred nástupom do zamestnania to musí zamestnávateľovi oznámiť a keď to oznámi, nik ho do zamestnania nezoberie. O prácu sa chodí pýtať všade tam, kde mu to odporučí ÚPSVaR, pričom tam aj príde a požiada si o zamestnanie, ale doposiaľ sa mu prácu z vyššie uvedených zdravotných dôvodov nepodarilo nájsť. Získať prácu je pre neho nemožné. Nepoberá dávky v nezamestnanosti ani dávky v hmotnej núdzi, keďže tieto sa musia odrobiť. V súvislosti so zranením absolvoval aj rehabilitácie, avšak z ďalšej liečby ho škrtli, lebo neplatil nemocenské.

Svedkyňa Mgr. art. J. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že od obžalovaného aktuálne eviduje platbu v celkovej výške 238,- Eur pričom ide o sumu ku dňu 15.5.2018. Žiadna ďalšia platba jej na účet pripísaná nebola. Poberá náhradné výživné od 01.01.2017, pričom úrad ju každý polrok vyťažuje, či a v akej výške jej obžalovaný niečo plní. Zaujímajú sa o vývoj v danej veci. Na rodičovskej dovolenke bude do 31.07.2018. Žiadne iné dávky nepoberá. So synom žije v spoločnej domácnosti sama. Vedela o tom, že obžalovaný mal v minulosti úraz a že mal operáciu a že bol istý čas aj PN. Nie sú však v kontakte a preto nevie, v akom zdravotnom stave je aktuálne obžalovaný.

Z rodného listu dieťaťa vyplýva, že obžalovaný je otcom maloletého L. T.Á., nar. XX.X.XXXX.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 25P/136/2015-55 zo dňa 6.5.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/482/2015-97 zo dňa 31.5.2016 bol obžalovaný zaviazaný platiť mesačné výživné pre svojho syna L. vo výške 100,-eur vždy vopred do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletého dieťaťa. Uznesením Najvyššieho súdu, č. k. 2Cdo/118/2017 zo dňa 31.7.2017 bolo zamietnuté dovolanie obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/482/2015-97 zo dňa 31.5.2016. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 3T/17/2017-144 zo dňa 29.6.2017, právoplatným dňa 29.6.2017, bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp. zn. 2Pv 428/16 zo dňa 23.2.2017 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Z potvrdenia ÚPSVaR Bratislava zo dňa 29.12.2017 vyplýva, že obžalovaný je vedený v evidencii nezamestnaných od 5.5.2017 doposiaľ.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 20.10.2017, 1.12.2017 a 7.12.2017 vyplýva, že obžalovaný nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti, dôchodkových dávok a od 1.2.2016 nie je ani nemocensky poistený.

Obžalovaný bol 1 krát odsúdený, a to v roku 1978, priestupkovo bol, podľa Ústrednej evidencie priestupkov za obdobie rokov 2014-2017, riešený 1 krát.

Z poštových poukazov vyplýva, že obžalovaný zaplatil svedkyni titulom výživného dňa 22.12.2017 sumu 100 eur, dňa 28.12.2017 sumu 110 eur, dňa 7.3.2018 sumu 28 eur a dňa 15.5.2018 sumu 60 eur.

Rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto zo dňa 20.6.2016 bolo rozhodnuté, že obžalovaný sa považuje za osobu odkázanú na sociálnu službu v zariadení opatrovateľskej služby.

Z lekárskej správy doc. MUDr. Šteňa, PhD. zo dňa 19.4.2017 vyplýva, že hybnosť po úraze je plná, postavenie je vyhovujúce. Odporúčanie cvičiť, bez opory a s plnou záťažou, kontrola o rok, v prípade komplikácií aj skôr.

Z potvrdení obžalovaného o hľadaní si zamestnania za obdobie od 02.10.2017 - 14.05.2018 vyplýva aktivita obžalovaného v oblasti hľadania si práce.

V predmetnej veci bolo vykonané dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Po ich vykonaní súd tieto vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorý spáchal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Objektom prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. je nárok na výživu a tento je založený na príslušných ustanoveniach Zákona o rodine. Toto ustanovenie sa totiž vzťahuje iba na taký druh vyživovacej povinnosti, ktorá plynie priamo zo Zákona o rodine. Z uvedeného ďalej vyplýva, že sa nevyžaduje, aby vyživovacia povinnosť a jej rozsah boli určené rozhodnutím súdu. V prípade, že by civilný súd nerozhodol o vyživovacej povinnosti a o jej rozsahu, orgány činné v trestnom konaní, resp. súd by v rámci posúdenia predbežnej otázky určil existenciu a rozsah vyživovacej povinnosti sám a samostatne. Ak však v danej veci existuje rozhodnutie civilného súdu o otázke výživného a jej rozsahu, orgány činné v trestnom konaní a súd z tohto vychádzajú, avšak iba za situácie, že by sa v rámci konania nepreukázala existencia podstatných zmenených pomerov, či na strane povinného alebo oprávneného. V danom prejednávacom prípade však takáto zmena zistená nebola. Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že si nevie nájsť prácu a tou sa živiť, a teda preto ani neplní vyživovaciu povinnosť v súdom určenej výške. Poukazoval pritom na to, že mal v minulosti úraz a odvetdy má poškodené zdravie na úrovni 30 %. Rovnako prezentoval, že ho nikto nechce zamestnať, čo vyplýva aj z potvrdení o hľadaní zamestnania. Rovnako argumentoval, že už mu bola v minulosti trestnom konaní upravená výška mesačného výživného, ktoré bolo znížené na 30 % životného minima, a teda aj jeho aktuálny dlh na výživnom je vypočítaný v nesprávnej výške. Z vykonaného odkazovania je nepochybné, že obžalovaný má súdom v civilnom konaní uloženú vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi vo výške 100 eur mesačne, ktorú neplní riadne a včas od mesiaca júl 2017, pričom si je vedomý, že táto povinnosť mu vyplýva jednak zo zákona a je špecifikovaná súdnym rozhodnutím, čím naplnil skutkovú podstatu žalovaného skutku. K avizovanej obrane obžalovaného súd uvádza, že okolnosti pôvodne stíhaného prečinu zanedbania povinnej výživy, kde bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu zhoršenia jeho zdravotného stavu, a teda bola upravená aj výška výživného (OS BA IV, sp. zn. 3T/17/2017), v konaní o aktuálnej obžalobe nebolo preukázané, že by tieto podstatné zmenené pomery pretrvávali aj naďalej. Súd pritom vychádzal z lekárskej správy, kde je uvedené, že pacient - obžalovaný má plnú hybnosť poškodenej končatiny, má ju plne zaťažovať a v prípade komplikácií má navštíviť lekára za účelom ďalšej liečby. Obžalovaný sa už ďalej neliečil z úrazu, kvôli ktorému v minulosti nemohol pracovať, a teda táto okolnosť nemôže byť braná ako skutočnosť podmieňujúca úpravu (zníženie) vyživovacej povinnosti. Rovnako tak zníženie pracovnej schopnosti na úroveň 30% nie je dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti, bez preukázania ďalších (podporných) okolností preukazujúcich nemožnosť plniť určenú

vyživovaciu povinnosť. V neposlednom rade súd uvádza, že obžalovaný nepreukázal, že by podnikol nejaké kroky k prípadnej zmene rozhodnutia, ktorým mu bola uložená vyživovacia povinnosť, ktorú podľa vlastného tvrdenia nie je schopný plniť v určenej výške. Svoju vyživovaciu povinnosť na syna teda nesplní od mesiaca júl 2017, okrem mesiacov kde na výživu prispel celkovo vo výške 298 eur, pričom ku dňu vyhlásenia rozsudku mal dlh na výživnom vo výške 1.100,-eur. Vzhľadom na preukázanie skutočnosti, že obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin uvedený v obžalobe, súd ho uznal z tohto skutku vinným a uložil mu, pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti, podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov a súčasne mu uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Súd má za to, že takýto druh trestu bude dostatočným na zabránenie páchania v ďalšej činnosti a súčasne vytvorí priestor na uhradenie dlžného výživného v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.